

Bijlagen noten bronnen

permacultuurbedden

© OSWALD NOPPE

Vragenlijst olie-uitputting zoals gebruikt in de Transitie-verhalen-workshops voor scholen

Landen in het rood hebben hun piek in olie-productie al bereikt, landen in het groen nog niet. Ga met je muis over de kaart om te ontdekken wanneer ze hun piek bereikten, wat hun huidige productie is en hoeveel zij zullen produceren of produceerden op hun piek. Als je dubbelklikt op een land kan je inzoomen; rechtsklikken om weer uit te zoomen. Gebruik de kaart om de volgende vragen te beantwoorden.

Om dit werkblad in te vullen moet je www.last-oilshock.com/map.html geopend voor je hebben

1. Finland, Zweden en Griekenland exporteren geen olie. Waarom niet ?

2. Welk land produceerde het meeste olie in 2005: China, India of Saoedi-Arabië?

3. In welk jaar piekte de productie in de Verenigde Staten?

4. In Groot-Brittannië piekten de olie- en gasproductie in 1999. De Britten vertrouwen in toenemende mate op gas uit Noorwegen en de Russische Federatie. Waarom zou dit niet zo'n goed idee kunnen zijn?

5. Welk van de volgende landen heeft de meest veelbelovende olievoorraad op lange termijn: Koeweit, Iran, Irak of Syrië? Waarom?

6. Landen als China en Venezuela bieden toenemende weerstand aan de Verenigde Staten. Waarom zouden ze zich dit kunnen permitteren, denk je?

‘De vier stadia die elk project doorloopt’ volgens John Croft

door Naresh Giangrande van Transition Training

In Transition Town Totnes hebben we ontdekt dat deze vier stadia een uitermate nuttig hulpmiddel zijn en waar mogelijk integreren we ze in ons werk. Begin 2007 bezocht John Croft, de coördinator van de Gaia Stichting van West-Australië, Totnes en deelde de volgende inzichten met ons. Hij ontwikkelde wat hij noemt de ‘Draken-droom’-methode door honderden projecten uit de hele wereld te bestuderen: projecten op het vlak van milieu, sociale rechtvaardigheid of gemeenschapsprojecten. Hij merkte op dat er vier stadia zijn in succesvolle projecten. Hij definieert die stadia als volgt:

- dromen of je een visionair toekomstbeeld voorstellen
- plannen
- doen
- vieren en evalueren

Hij constateerde ook dat 90 procent van de projecten er niet in slaagde om voorbij het eerste stadium te raken – dromen. Van de 10 procent die hier wel in slaagde, raakte 90 procent niet voorbij het tweede stadium – planning. Dat wil zeggen dat maar 1 procent van de projecten effectief van de grond komt en doet wat ze van plan waren. In een poging dit lage slaagpercentage op te krikken ontwikkelde hij de Drakendroom benadering. Zijn boodschap is dat elk van deze vier stappen essentieel is voor het welslagen van je project. Laat eender welke stap weg en het project zal zonder twijfel falen.

Laten we elk van deze vier eens nader bekijken:

1. DROMEN

Elk project is een ontmoeting tussen de bedenker (elk project, beweert Croft, ontstaat als de droom van één persoon) en de omgeving, en tussen theorie en praktijk. Als je het project ziet als een stroom energie, zal de hoofdstroom in het begin van de ‘dromer’ naar de omgeving gaan en naar de gemeenschap rond de dromer. Er zal maar heel weinig terugstromen.

In termen van theorie en praktijk zal het project ook bijna volledig theorie zijn, aangezien de praktijk nog gecreëerd moet worden. Naarmate het project vordert, reageert de omgeving eromheen. Hierdoor weet je dat je een ‘succesformule’ hebt, een levensvatbaar project. Als je bijvoorbeeld een product aan het ontwikkelen bent en je hebt je doelpubliek bepaald, en zij zeggen dat ze in de rij zullen staan om je product te kopen, dan weet je dat je een winnend nummer hebt; de omgeving reageert goed. Als je anderzijds een lauwe reactie krijgt, dan moet je terug naar de tekentafel. Misschien had je je doelpubliek verkeerd ingeschat; misschien is de prijs te hoog.

In elk geval moet er in deze fase een evenwicht zijn tussen de bedenker met zijn of haar idee en de omgeving waar het project gelanceerd wordt, vóór je overstapt naar de volgende fase. Op dezelfde manier neemt de theorie geleidelijk aan meer materiële vormen aan en groeit van alleen maar een schittering in de ogen van de uitvinder naar iets echt en tastbaars. In dit stadium wordt het soort vragen gesteld als:

- wat zou er gebeuren als....?
- hoe zou zo’n soort project eruitzien?
- wat denk je, lijkt dit een goed idee?
- kan je je onze stad voorstellen met een...?
- denk je niet dat het geweldig zou zijn als mensen toegang zouden hebben tot...?

De Droomfase is de noodzakelijke eerste fase, maar om verder te komen is het belangrijk om over te gaan naar de volgende fase, de Planningsfase.

2. PLANNING

Dit is het stadium van een project waarin een idee wordt uitgewerkt, waar onderzoek en opzoekwerk gebeurt. Dit is waar het project ‘voeten in de aarde’ krijgt. Het soort vragen dat beantwoord moet worden in deze fase van het project is:

- hoe realiseren we dit?
- wie gaat het ontwerpen?
- hoeveel mensen in het team?
- welke vaardigheden missen we, of hebben we?
- hoe financieren we dit?

Hier begint een idee het conceptuele stadium te verlaten en zich in de buitenwereld te begeven. Zijn er al soortgelijke ideeën daarbuiten? Wat kunnen we leren van andere succesvolle modellen? Wat hebben we nodig om ons idee praktisch vorm te geven in de wereld?

Zie ook pagina 161

Bijlage 2

3. DOEN

In dit stadium wordt het idee geïmplementeerd. Iets echt en tastbaars wordt gelanceerd. Wat gedroomd en gepland werd, wordt nu realiteit. Alle plannen kunnen nu (als je droom en planfase met succes voltooid zijn) in de praktijk omgezet worden. Je hebt je voor iets geëngageerd en kunt nu zien hoe dat zich in de praktijk gedraagt. De droom en planningsessies van Stadium 1 en 2 kunnen vragen opwerpen die je naar beste vermogen beantwoordt, maar de enige echte test is om het echt te doen. In Stadium 3 heb je je contracten getekend, je werklui aangeworven, de telefoonlijnen geïnstalleerd en je kind is tot leven gekomen. De theorie is nu praktijk en na een tijdje, als je er vertrouwd mee bent, wordt het zozeer een tweede natuur dat je vergeet dat het nog niet zo lang geleden alleen maar theorie was. Dit is de tijd van geboorte.

4. VIERN EN EVALUEREN

Het laatste stadium is vieren en evalueren. Hiermee vier je het succes van het project en kijk je naar de mislukkingen en problemen, vóór je de cyclus opnieuw begint. De volgende fase van het project (als er één is) wordt dan gedroomd, gepland, uitgevoerd en gevierd. Dit proces kan almaar voortgaan naarmate iedere fase van een project werkelijkheid wordt. Het is een fractaal proces: elke fase bevat ook de andere drie delen van het proces.

- heeft het project je verwachtingen ingelost?
- heeft het de doelstellingen, die jij vooropstelde of die je financiers jou oplegden, gehaald?
- kan het meer of opnieuw gedaan worden of zou dat moeten?
- heeft het al zijn vooropgestelde doelgroepen bereikt?
- welke fasen van het project verliepen goed?
- welke fasen waren moeilijk?
- werd iedereen behoorlijk vergoed?
- was het prettig om aan dit project te werken?
- was het hard werk met voldoende middelen, of hing het af van de toewijding en het niet vol te houden harde werk van één persoon?
- groeiden de mensen die eraan werkten op persoonlijk vlak? Verwierven ze nieuwe vaardigheden, of haalden ze persoonlijke bevrediging uit al hun harde werk?

Wanneer je deze vragen hebt beantwoord en je eerlijke evaluatie afgerond, kan de volgende fase plaatsvinden. Die zal zeker beter en met meer creativiteit verlopen, aangezien je nu de ervaring hebt opgedaan. Je kan wat meer riskeren en het iets groter aanpakken: als je dat wilt. Het kan verder en verder gaan in een spiraalvormige cyclus van succes.

En nu kan je vieren! Je hebt het gerealiseerd. Het is belangrijk, zowel op het niveau van de groep als op persoonlijk niveau, om te vieren en het nieuwe vertrouwen, de nieuwe vaardigheden en het nieuwe bewustzijn te integreren. Eén van de opdrachten zal zijn om een geschikte manier te vinden om te vieren! Als dat als een corvee klinkt, dan weet je welk deel van het project zwak is!

Lees meer op www.gaia.iinet.net.au

Opdrachtblad: Minder-Energie-Plan

(gebruikt voor studenten die de toegepaste permacultuurmodule volgden aan het Kinsale College, Ierland)

Dit is het grootste deel van je cursuswerk voor de toegepaste permacultuurmodule en het omvat 50 procent van je totale cijfer voor de module. Je wordt geacht bij te dragen aan twee hoofdstukken van het uiteindelijke Actieplan-rapport. Dit project is jouw kans om alles wat je door de jaren heen als permacultuurstudent geleerd hebt samen te brengen. Ga ervoor: dit is een werkstuk waarover mensen in de toekomst zullen praten als datgene waarmee het allemaal begon in Kinsale! Elk hoofdstuk zou de volgende structuur moeten volgen:

TITEL

(vb) Voedsel, Toerisme, enzovoort.

AUTEURS

Jullie namen

HET HEDEN

Dit deel mag niet langer dan een enkele alinea zijn (zes tot acht zinnen) en moet de huidige situatie en problemen opsommen, alsmede de uitdagingen die gesteld worden door piekolie met betrekking tot het betreffende onderwerp.

DE VISIE

Dit deel mag niet langer zijn dan twee alinea's en zou moeten bekijken hoe, volgens jou, Kinsale eruit zal zien tegen 2021 met betrekking tot jouw onderwerp. Stel je Kinsale voor met slechts 25 procent van de fossiele brandstoffen die nu beschikbaar zijn. Hoe zie je in dat scenario dat Kinsale zich hieraan aangepast heeft op zo'n manier dat het in feite een leukere plaats is geworden om te wonen? Hou zou het eruitzien?

Hoe zou het zijn om daar te wonen? Dit deel moet duidelijk en gepassioneerd jouw visie uitstralen voor een post-koolstof Kinsale.

PRAKTISCHE STAPPEN

Dit is het belangrijkste deel van dit project. In dit deel ga je, in chronologische volgorde, de praktische stappen uittekenen die ondernomen moeten worden om naar jouw visie toe te werken. Hoe ga je, vanaf vandaag, beginnen toe te werken naar het duurzame lage-energie-Kinsale op zo'n manier dat het grootste deel van de gemeenschap mee is in het proces? Hoe kun je de bestaande organisaties in Kinsale erin betrekken en integreren? Wie zal het werk uitvoeren dat je voorstelt? Als je kunt uitmaken of een bepaalde stap zou moeten worden uitgevoerd door de gemeenschap, de gemeenteraad of de provincie, zet dat er dan in. Je voorstellen moeten uitdagend maar haalbaar zijn. Steun op *best practices* daar waar je goeie voorbeelden kunt vinden; je kunt de gebruikte bronnen vermelden in het laatste deel (zie verder). Elk van je stappen zou op een tijdslijn uitgezet moeten worden.

BRONNEN

Hier kan je een lijst maken van bruikbare websites in het kader van je onderzoek, boeken en bruikbare organisaties. Het idee van dit onderdeel is dat iedereen die dit rapport leest, onderwerpen kan opvolgen waarin ze geïnteresseerd zijn. Je kunt er internationale links bij zetten, maar ook links en contactgegevens van organisaties die al aan het werk zijn in de omgeving (hoe weinig effectief je ze ook mag vinden), zoals Sustainable Energy Ireland of de mensen

van het Afvalmanagement in de Raad van het Graafschap Cork.

VERDER

Als je foto's of illustraties hebt die je graag zou willen opnemen, doe dat dan. Ik heb een reeks foto's van de cursus en van excursies die we gemaakt hebben, die in het uiteindelijke rapport kunnen worden opgenomen, maar andere grafische suggesties zijn heel erg welkom.

De essentie van dit rapport is dat het beknopt en leesbaar is, en dat het de lezers stimuleert met een pak ideeën, die ze daarvoor nooit zouden hebben overwogen. Het is jouw taak om alles wat je weet over permacultuur en duurzame oplossingen te distilleren en toe te passen op een echt bestaande plek. Dit is permacultuur op de schaal van een stad. Maak het uitdagend en spannend zodat het de verbeelding van mensen kan aanspreken.

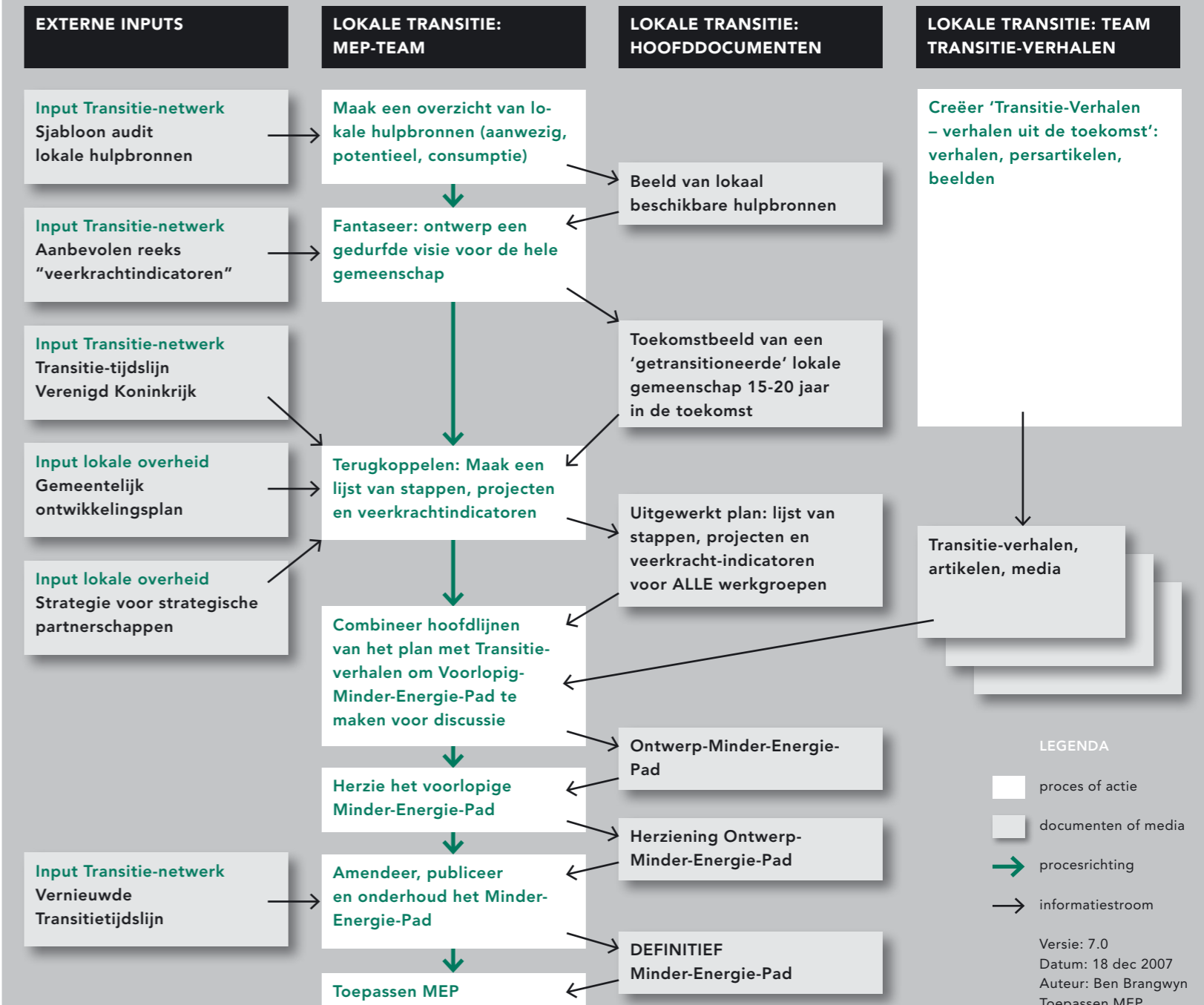
INDIENDATUM

Je moet een kladversie van je hoofdstukken voorstellen tegen 13 april 2005. Die dag gaan we met de groep door de tekst, waarbij iedereen de hoofdstukken van de anderen leest en commentarieert. Deze worden daarna geamendeerd, ook met commentaar van mezelf, zodat ze klaar zijn voor de uiteindelijke voorlegging op 27 april 2005. Wat je voorlegt MOET in een tekstverwerker verwerkt zijn en gemaild worden, ofwel afgegeven op een floppy of CD. Ik zal dan het document redigeren en helemaal in orde maken en tegen het einde van het semester zullen we het geprint hebben.

Bijlage 3

Minder-Energie-Plan-Proces

Bijlage 4

Hoe word je een Transitie-initiatief?

Door Ben Brangwyn, coördinator van het Transition Network

Nu je dit boek gelezen hebt, voel je je misschien geïnspireerd om ofwel met je eigen Transitie-initiatief te beginnen, ofwel mee te gaan werken met een bestaand initiatief. Als dat zo is, weet je dan gesterkt door de wetenschap dat je niet de eerste bent die dit doet. In Groot-Brittannië en daarbuiten bestaat al een snel groeiend netwerk van dergelijke initiatieven. Het Transition Network is opgericht om gemeenschappen die een Transitie-initiatief overwegen, ertoe beslissen en er een oprichten, te inspireren, informeren, ondersteunen, trainen en ermee te netwerken. Het bouwt een hele waaier uit van materiaal, trainingscursussen, evenementen, instrumenten en technieken, bronnen en een algemene ondersteuningscapaciteit om deze gemeenschappen te helpen.

Als het aantal gemeenschappen dat zich engageert in dit proces van energieverminderingplannen doorgroeit, bouwen we een bloeiend netwerk van samenwerking op, waarin mensen succesvolle praktijken met elkaar delen, elkaar helpen en een manier van leven creëren die vele malen beter is dan de geatomiseerde, losgeslagen, onduurzame en onrechtvaardige samenleving die we geworden zijn, voornamelijk op de rug van overvloedige goedkope olie.

EEN TRANSITIE-INITIATIEF BEGINNEN

We hebben een voorlopige lijst van criteria opgesteld, die aanduidt in hoeverre een gemeenschap klaar is om echt op pad te gaan naar een lagere-energie-toekomst. Als je over-

weegt om met jouw gemeenschap voor het Transitie-model te kiezen, kijk dan eens naar deze lijst en beoordeel op een eerlijke manier waar je staat ten aanzien van deze punten. Indien er gaten zijn, dan verdienen deze extra aandacht bij het opbouwen van de initiële energie en contacten rond dit initiatief.

We hebben om verschillende redenen gekozen voor deze min of meer formele benadering van registratie van Transitie-initiatieven:

- Hoewel we projecten in een beginfase actief ondersteunen, willen onze beheerders en subsidieverleners er zeker van zijn dat we alleen die gemeenschappen de 'officiële' status verlenen, waarvan we denken dat ze klaar zijn om naar het stadium van de bewustmaking over te gaan. Deze status geeft hen recht op extra begeleiding, zoals sprekers, trainingen, wiki en forums, die we in Groot-Brittannië op dit moment aanbieden.
- Om gecoördineerde programma's op te zetten (zoals gecombineerde fondsenwerving bij de Nationale Loterij) hebben we een formele categorie van Transitie-initiatieven nodig, waarin we alle vertrouwen hebben dat deze de betreffende programma's kunnen ondersteunen en uitvoeren.
- We hebben het proces bij minstens één gemeenschap mis zien gaan, omdat ze niet de juiste houding hadden of niet een geschikte groep mensen en omdat ze niet echt begrepen waar ze aan begonnen.

De gemeenschappen die dit aanvankelijk formele proces hebben doorlopen, zijn het er allemaal over eens dat het hun capaciteit om een stevig en goed ondersteund initiatief uit te bouwen heeft vergroot.

CRITERIA OM EEN TRANSITIE-INITIATIEF TE WORDEN

Deze criteria zijn steeds in ontwikkeling en zijn zeker geen tien geboden. Zij zijn bedoeld om je zoveel mogelijk te helpen. De criteria zijn:

- een begrip van piekolie en klimaatverandering als tweelingaandrijvers (deze dienen in de basisdocumenten of bestuursdocumenten van je groep ingeschreven te worden);
- een groep van 4-5 mensen die bereid zijn een leidende rol op zich te nemen (het grenzeloze enthousiasme van één persoon is niet voldoende);
- minstens twee mensen van het kernteam die bereid zijn een trainingscursus te volgen;
- een potentieel sterke band met de lokale overheid;
- een beginnend begrip van de Twaalf Transitiestappen;
- de belofte om indien nodig hulp te vragen;
- de belofte om regelmatig je Transitie-initiatief op het web te *updaten* – ofwel de wiki, (gemeenschappelijke werkruimte op het web die we voor je toegankelijk zullen maken), of je eigen website;
- een engagement om elke paar maanden iets voor de blog van Transition Towns te schrijven (de wereld zal toekijken...);
- een engagement om, als je eenmaal in de Transitie zit, minstens twee voordrachten te geven voor andere gemeenschappen (in de buurt) die ook overwegen om in Transitie te gaan – een soort 'dit is de manier waarop wij het deden' of 'dit waren onze ervaringen'-voordracht;
- een engagement om met andere gemeenschappen in Transitie te netwerken;

Bijlage 5

- minimale botsende belangen in het kernteam;
- een engagement om met het Transitie-netwerk samen te werken bij het aanvragen van fondsen bij nationale subsidiërende instellingen – met je eigen lokale fondsen ga je naar eigen goeddunken om;
- een engagement om naar inclusiviteit te streven doorheen je hele initiatief;
- het bewustzijn dat, hoewel je hele provincie of regio deze Transitie zou moeten aanpakken, de eerste plaats om te starten je eigen lokale gemeenschap is. Het is mogelijk dat het aantal Transitie-gemeenten in jouw streek na verloop van tijd een centrale groep machtigen om lokale steun te verlenen, maar dit zal te gepasten tijde wel duidelijk worden, eerder dan dat het wordt opgelegd. We noemen dit punt omdat er enkele voorbeelden geweest zijn van mensen die hun hele streek in de Transitie wilden storten in plaats van hun eigen lokale gemeenschap. In uitzonderlijke situaties waarin een coördinerende of initiërende hub opgezet moet worden (zoals in Bristol, Forest of Dean, Brighton & Hove), is die hub verantwoordelijk om er voor te zorgen dat deze criteria worden toegepast in alle initiatieven die in hun gebied starten. Verdere verantwoordelijkheden voor blijvende ondersteuning en mogelijke training worden gaandeweg wel duidelijk. Er zijn nog meer criteria voor initiërende/coördinerende hubs – deze kunnen in onderling overleg besproken worden.
- En ten slotte doen we de aanbeveling dat ten minste één persoon in het kernteam een permacultuur-ontwerpcursus heeft gevolgd... het schijnt echt veel uit te maken.

Wanneer je eenmaal aan het Transition Network kunt aantonen dat je aan deze criteria beantwoordt en klaar bent om je Transitie-reis aan te vangen, open je de deur voor allerlei prachtige steun, begeleiding, materialen, webruimte, training, netwerk mogelijkheden en gecoördineerde fondsenwervingsinitiatieven.

EEN TRANSITIE-INITIATIEF BEGINNEN: VERSCHILLENDE SOORTEN

Er lijken tot nu toe binnen het Transitie-model drie soorten initiatieven te ontstaan:

- Het 'Lokale Transitie-initiatief' – ingebed in zijn eigen plaats, waarin de stuurgroep de lokale gemeenschap inspireert en organiseert. Dit is het meest voorkomende en gemakkelijkst te hanteren initiatief, typisch voor gemeenschappen tot 15.000 inwoners. Voorbeelden hiervan zijn Totnes, Lewes, Wrington.
- De 'Lokale Transitie-hub' – gevestigd in een groot congruent/samenhangend gebied met zijn eigen identiteit (bijv. een stad). De rol van deze groep is Transitie-initiatieven in de omgeving te bezielen en deze initiatieven te inspireren, aan te moedigen, te registreren, ondersteunen, mogelijk te trainen en met ze te netwerken. Voorbeelden hiervan zijn Bristol, Brighton & Hove en Forest of Dean. De Lokale Transitie-hub zorgt voor min of meer alle communicatie met de lokale initiatieven in dat gebied.
- De 'Tijdelijke Initiërende Hub' – bestaande uit een verzameling mensen/groepen uit verschillende plaatsen in dezelfde regio, die gewend zijn om samen te werken in een of ander activistisch/milieukader. Deze groep

helpt elkaar om lokale Transitie-initiatieven in de regio te bezielen en wordt vervolgens opgeheven, waarna de oorspronkelijke leden zich engageren in hun eigen lokale Transitie-initiatief, zodra dit een kritische omvang heeft bereikt om een lokale stuurgroep te vormen. West-Berkshire en een aantal andere groepen volgen deze werkwijze. In dit scenario wenden de lokale initiatieven zich na hun start tot het Transition Network voor ondersteuning, training etc.

MEER OVER DE ROL VAN DE 'LOKALE TRANSITIE-HUB'

Wanneer een groep de rol van een Lokale Transitie-Hub op zich wil nemen, dan willen wij in de Transition Network er echt zeker van zijn dat je weet waaraan je begint en dat je in staat zult zijn om het te hanteren. Dit vraagt mogelijk een paar gesprekken en misschien een persoonlijke discussie met het team. We hebben het plan een 'Lokale Transitie-Hub' groep op te zetten om de complexiteiten van deze benadering te bespreken – en dat zijn er heel wat. Ik denk dat dit Lokale Transitie-Hub-model cruciaal is voor de steden, maar degenen die er als eerste mee beginnen, zullen voorzichtig hun weg in deze rol moeten zoeken. Het is maagdelijk gebied en geenszins een simpele onderneming, dus zet je stappen weldoordacht. We kijken ernaar uit om van je te horen en om met je samen te werken in dit opwindende proces. Contacteer voor meer informatie het Transition Network op:

[43 Fore Street, Totnes, Devon TQ9 5HN](#)

Voorbeeld van een persbericht

PERSBERICHT

– voor onmiddellijke verspreiding

Afzender: Transition Town Totnes,
43 Fore Street, Totnes, Devon TQ9 5HN,
31 augustus 2007

TRANSITION TOWN TOTNES KONDIGT NIEUW ACTIVITEITENPROGRAMMA AAN

Transition Town Totnes (TTT), het project dat de overgang van de stad verkent naar een leven na de olie, heeft zojuist zijn nieuwe programma voor de volgende vier maanden bekendgemaakt. Startmoment is donderdag 6 september met het eerste verjaardagsfeest van TTT in het Seven Stars Hotel in Totnes om de wonderlijke successen en resultaten te vieren van zijn eerste transitiejaar. Een avond vol muziek, toespraken, comedy, gesprekken, poëzie en dans. Op het menu staan dichters Matt Harvey, Bert Miller and the Animal Folk, Rooh Star, clowns, Breton Dance Band Poisson Rouge, uitgekookte wedstrijden, een verrukkelijke loterij en vele andere verrassingen.

Stichter Rob Hobkins vertelde de Totnes Times 'dat het programma van het tweede seizoen een overrompelende reeks avondactiviteiten en Open-Space-dagen belooft, waarbij gefocust zal worden op mogelijke toekomstscenario's voor transport, onderwijs en landbouw zonder de beschikbaarheid van goedkope olie en gas. Bovendien zal er een speciale dag voor jongeren zijn. We vinden dit ons sterkste programma tot nu toe, een getuigenis van de energie en toewijding die de gemeenschap al in dit initiatief gestoken heeft.' (Zie Transition-instrument 7)

Andere hoogtepunten zijn onder andere toespraken van Herbert Girardet, David Strahan, auteur van *The Last Oil Shock*, Paul Allen, directeur van het Centrum voor Alternatieve Energie in Wales, Bernard Lietaer, Richard Douthwaite, Peter Lipman van Sus-trans en Craig Sams, stichter van Green & Black's chocolade en nog vele anderen.

Er zal ook een voorstelling zijn van 'Dit Boerenleven', een buitengewone verzameling van traditionele liederen, verhalen en archiefstukken over landbouw in dit gebied tot helemaal terug in de jaren 1920. Verder is er een interreligieuze activiteit in de St Jans kerk, plus een programma van Grote Herscholingscursussen en -workshops, die de mogelijkheid bieden nieuwe praktische vaardigheden te leren. Zou je graag je eigen YouTube-video willen maken? Heb je een passie voor inmaken of wil je de fijne kunst van het broodbakken leren? Van het koken van heerlijke stoverijen tot het leren over lokale kleisoorten en het bewaren van zaden, het nieuwe activiteitenprogramma bevat alles wat je maar voor deze herfst kunt wensen.

In een verjaardagskaart aan Transition Town Totnes schreef Andrew Simms, de directeur van de New Economics Foundation, die onlangs nog in Totnes kwam spreken, het volgende: *'Of we het nu leuk vinden of niet, de wereld gaat een belangrijk keerpunt tegemoet, weg van de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen. Ofwel besluiten we die overgang voor iedereen zo goed mogelijk te begeleiden, ofwel zullen we er zelf door overvallen worden op een manier die*

waarschijnlijk chaotisch, gevaarlijk en mogelijk dodelijk wordt voor miljoenen mensen. Door dit initiatief te nemen leidt Totnes ons door het voorbeeld te geven. Transition Town Totnes is een pionier. Het is een van de eerste slagen van een percussieconcert dat de komst van een nieuw tijdperk aankondigt; een tijdperk waarin we zullen gaan inzien dat goed leven niet ten koste van de aarde hoeft te gaan.'

Het activiteitenprogramma van seizoen twee wordt ruim in Totnes verspreid, ook op informatieborden in de bibliotheek, in Willow Café en Greenlife Shop, en natuurlijk in het nieuwe TTT-kantoor, in Fore Street 43 in Totnes, dat vanaf 10 september open is van dinsdag tot en met vrijdag van 10u tot 15u. Voorverkoop van kaartjes in Greenfibres en Totnes Pet and Garden voor £6. Lotjes kunnen gekocht worden in het Red Wizard Café, Riverford Goes To Town en de Harlequin boekhandel. Totnes-Ponden worden voor alle activiteiten geaccepteerd.

Voor meer informatie over deze activiteiten neem contact op met het TTT kantoor op 01803 867358 of breng een bezoekje aan de TTT website www.transitiontowns.org/ Totnes. E-mail: transitiontownstotnes@googlemail.com

Bijlage 6

Transitie-training

Bijlage 7

Transitie-training is ontstaan om tegemoet te komen aan de groeiende behoefte van gemeenschappen aan inhoudelijke training en aan de behoefte van zich ontwikkelende Transitie-initiatieven aan praktische hulpmiddelen. We bieden een waaier van trainingen, materialen en activiteiten aan om het werk van Transitie-initiatieven overal te ondersteunen en te ontwikkelen. Onze aanvankelijke projecten, opgezet in 2007, waren bedoeld om een basistraining in het Transitie-model en -proces aan te bieden en om trainingsbehoeften in heel het netwerk te onderzoeken. In 2008 ontwikkelen we een breder programma, met meer mensen die worden betrokken in het ontwerpen en geven van trainingen en ondersteunen we Transitie-projecten in het opzetten van eigen trainingsinitiatieven. Inbreng en suggesties voor dit proces zijn welkom. Twee cursussen zijn reeds ter beschikking:

TRAINING VOOR TRANSITIE

Deze workshop wil een gedetailleerde inleiding geven in de belangrijkste vaardigheden die nodig zijn om met succes een Transitie-project in je woonplaats op te starten, te ontwikkelen en te laten voortgaan. Het is bedoeld voor mensen die overwegen of al begonnen zijn een lokaal Transitie-project op poten te zetten en bestrijkt de volgende thema's:

- de context voor Transitie-projecten, de huidige mondiale situatie en de transformerende mogelijkheden die klimaatverandering, piekolie en -gas bieden;
- de onderliggende principes van het Transitie-model;
- het proces om een succesvol Transitie-project op te starten;
- hoe een Transitie-project zich in jouw gebied verder kan ontwikkelen.

De workshop is participatief, op basis van praktijkgericht leren en is plezierig, want de deelnemers worden uitgenodigd hun eigen ervaring te delen en te leren van de vele verschillende Transitie-projecten die in de groep aanwezig zijn.

HOE GEEF JE EEN TRANSITION-TOWN-VOORSTELLING?

Een belangrijk deel van het Transitie-proces bestaat erin mensen te informeren over wat er in de wereld aan de hand is en ze te inspireren met een visie op een positieve toekomst. We hebben de expertise hiervoor gehaald bij diegenen die dergelijke toespraken hebben gehouden voor bedrijven, gemeenschappen, conferenties, overheids-groepen en zelfs voor mensen van koninklijke huize en hebben een eendaagse training ontworpen in hoe je een informatieve, onderhoudende en motiverende toespraak kunt geven.

De initiatiefnemers van de Transitie-training zijn Naresh Giangrande en Sophy Banks. Naresh, die zich reeds toelegde op de Energiegroep en een van de stichters is van het Totnes-project, is betrokken geweest bij het ontwerpen, begeleiden en uitbouwen van vele activiteiten en groepen die zich in de kern van het Totnes-project bevinden. Sophy combineert deelname aan de 'Harten-ziel/psychologie-van-de-verandering-groep' met de coördinatie van het centrale kantoor en de systemen. Zij geeft reeds meer dan twintig jaar vorming, werkte als ingenieur, systeeminformatieconsultant en psychotherapeute en heeft veel ervaring in de vrijwilligerssector en in gemeenschapsprojecten.

Er worden voortdurend nieuwe trainingen en cursussen ontwikkeld. De laatste informatie kunt u vinden op www.transitiontowns.org/TransitionNetwork/TransitionTraining.